

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 24C/73/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115202751
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115202751.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený: JUDr. Alan Strelák, advokát, so sídlom Na vĺšku 12, Bratislava proti žalovaným: X.Martin L., narodený XX.XX.XXXX, G. I. XXXX/XX, F., 2. Q. L., narodená XX.XX.XXXX, G. I. XXXX/XX, F., o zaplatenie 532,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 228,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 228,40 eur od 14.03.2014 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalovaným v 1. a 2. rade sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 10.02.2015 doručenou súdu dňa 16.02.2015 domáha voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy 532,40 eur, úrokov omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 532,40 eur od 14.03.2014 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 52,80 eur (zmluvná pokuta za mesiac 26,40 eur za 2 mesiace od marca 2014 do apríla 2014) a náhrady trov konania. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 05.04.2013 bola medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na čiastku 800 eur za odplatu 304 eur, v ktorej sa žalovaní v 1. a 2. rade zaviazali žalobcovi zaplatiť dlžnú sumu 1.104 eur formou 13 mesačných splátok, prvé 3 splátky vo výške 4 eura, ďalej 10 splátok po 109,20 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdili žalovaní podpisom zmluvy. Žalovaní v 1. a 2. rade celkovo uhradili 571,60 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 113,20 eur bola uhradená dňa 11.02.2014. Vzhľadom na to, že žalovaní neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca im oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 24.10.2013 žalobca upozornil žalovaných na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 08.10.2014 žalobca oznámil žalovaným, že celý dlh sa stal splatný ku dňu 13.03.2014. Ku dňu vypracovania návrhu činí dlžná čiastka 532,40 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 1.104 eur a čiastkou vo výške 571,60 eur, ktorá bola uhradená žalovaným (1.104 eur - 571,60 eur = 532,40 eur). V zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa žalovaný zaviazal uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 3,30 % z istiny úveru a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa žalovaný dostal

do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina úveru je 800 eur, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta je vo výške 26,40 eur (t.j. 3,30 % z 800 eur). Vzhľadom na uvedené je žalovaný povinný zaplatiť zmluvnú pokutu za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. V zmysle § 3a nariadenia vlády 87/1995 Z.z. si žalobca uplatňuje úhradu zmluvnej pokuty až do dosiahnutia maximálnej prípustnej hranice určenej v nariadení vlády.

2. Žalovanému v 1. rade bola žaloba s prílohami doručená dňa 27.04.2016 a žalovanej v 2. rade bola žaloba s prílohami doručená dňa 29.03.2016, títo sa k žalobe nevyjadrili.

3.Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 10.02.2015, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, predžalobnou upomienkou zo dňa 24.10.2013, oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 08.10.2014, ako aj ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia, na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

4.Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX vyplýva, že dňa 05.04.2013 uzavrel žalobca ako veriteľ a žalovaný v 1. rade ako dlžník a žalovaná v 2. rade ako spoludlžník zmluvu o úvere č. 220130794, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 800 eur s vyhlásením, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % ročne z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov. Dlžník a spoludlžník potvrdili prevzatie istiny úveru svojim podpisom na tejto zmluve. Celkovú dlžnú sumu, teda istinu úveru 800 eur a odplatu vo výške 304 eur, teda spolu vo výške 1.104 eur sa žalovaní v 1. a 2. rade zaviazali splácať v 13-ch mesačných splátkach, prvé tri splátky po 4 eurá mesačne a nasledujúcich 10 splátok po 109,20 eur mesačne, pričom prvá splátka je splatná v 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka splatná vždy do 30. dňa po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve bola uvedená priemerná hodnota RPMN pre príslušný typ úveru je 47,29 %. Zmluva bola žalovanými podpísaná aj na druhej strane, kde boli uvedené obchodné podmienky, osobitne podľa b. 1 bola uvedená "RPMN pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 67,70 %". Účastníci sa dohodli, že v prípade neuhradenia jednej splátky riadne a včas po uplynutí troch mesiacov je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy.

5.Žalobca upomínal žalovaných v 1. a 2. rade o zaplatenie predmetného úveru listom zo dňa 24.10.2013. Komunikáciu so žalovaným v 1. rade žalobca doložil výpisom z poštového podacieho hárku (č.l. 7 spisu) a so žalovanou v 2. rade výpisom z poštového podacieho hárku (č.l. 9 spisu).

6.Listom zo dňa 08.10.2014 žalobca oznámil žalovanému v 1. a 2. rade zosplatnenie úveru (podací hárk na č.l.11,13), v ktorom sa uvádza, že dlh bol ku dňu 13.03.2014 zosplatnený z dôvodu omeškania so splácaním dlhu. Výška dlhu je 532,40 so zmluvnou pokutou vo výške 3,3 % z istiny za každý začatý mesiac omeškania, t.j. celkom 184,80 eur a náhradou účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy.

7.Podľa bodu 3 Obchodných podmienok, zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník nespĺní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka navyše zmluvnú pokutu za omeškane vo výške 3,3 % z istiny a to za každý začatý mesiac a to až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky.

8.Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "zák. č. 129/2010 Z.z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9.Podľa ustanovenia § 9 ods. 2, písm. f), j) a k) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

10. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010. Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

11. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 až 4 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

12. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 6, 10 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy:
1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

6) Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

10) Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

13. Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

14. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

16. Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky

požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

17.Podľa ustanovenia § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

18.Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

19.Podľa ustanovenia § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

20.Podľa ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

21.Listinné dôkazy predložené žalobcom boli všetky pre súd skutkovo hodnoverné a bolo možné vychádzať z vyhlásenia žalobcu o čiastočnom splnení dluhu vo výške 571,60 eur uskutočneného bez jeho dôkazného bremena, nakoľko uvedené skutkové tvrdenie žalovaní v 1. a 2. rade nepopreli, preto ho súd považoval za nesporné. Vec bola tiež predmetom právneho hodnotenia k priznaniu uplatneného plnenia, osobitne vo vzťahu k postaveniu žalovaných ako dlžníkov zo spotrebiteľského úveru a zo spotrebiteľskej zmluvy podľa občianskeho zákonníka, lebo jej charakter nasvedčuje tomu, že bola poskytnutá zo strany žalobcu ako dodávateľa - podnikateľa a žalovaných ako spotrebiteľov - nepodnikateľov, navyše bola predtlačená a v tomto zmysle hromadne predložená. Uzavretú zmluvu o spotrebiteľskom úvere súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalobca ako právnická osoba konal pri uzatváraní predmetnej spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaní takto nekonali. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22.Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. a zistil, že zmluva neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania. Teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Nie je postačujúce uviesť len celkovú výšku splátky. Zmluva taktiež neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nie je postačujúce uviesť len celkový počet splátok úveru. Priamo v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, len odkaz na nesprávne uvedenú priemernú výšku RPMN 47,29 % platnú ku dňu podpisu zmluvy. Navyše sa v obchodných podmienkach zmluvy uvádza iná výška RPMN "pri splatnosti 13 mesiacov 67,70 %", ide o formuláciu zodpovedajúcu relatívne samostatnému dokumentu, ktorý by sa mal týkať viacerých zmlúv so zhodným obsahovým prvkom. Takáto formulácia zmluvy a obchodných podmienok nie je dostatočne prehľadná tak, aby si spotrebiteľ uvedomil, aké náklady sú východiskovo požadované práve pri konkrétnej zmluve. Uvedenie RPMN je významným faktorom orientácie spotrebiteľa v poskytovanom úvere. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k), f), j), zák. č. 129/2010 Z.z., súd považoval poskytnutý úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov a teda žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní vrátiť žalobcovi len poskytnutú istinu. Súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti istiny 228,40 eur, ktorú žalovaní v 1. a 2. rade nevrátili z poskytnutej sumy 800 eur, od ktorej súd odčítal sumu 571,60 eur zaplatenú žalovanými žalobcovi. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

23.Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

24.Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25.Podľa ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

26.Súd zamietol žalobu i v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 52,80 eur (á 26,40 eur x 2 mesiace) za každý mesiac omeškania, začínajúc mesiacom marec 2014 do apríla 2014 s poukazom na skutočnosť, že táto zmluvná pokuta je uvedená len v obchodných podmienkach na zadnej časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V konaní bolo zistené, že formulár Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.04.2013 bol žalobcom evidentne vyhotovený vopred, žalovaní tieto štandardné formuláre žalobcu ako dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách podpísali bez možnosti ovplyvniť text formulárov, ktorý obsahuje vopred naformulovaný jednostranný záväzok žalovaného v zmysle čl. 3 Obchodných podmienok. Je nesporné, že žalovaní ako spotrebiteľia nemali žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých a predložených fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute, prípadne dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty, alebo aby zmluvná pokuta bola dojednaná za iných podmienok, prípadne aby nebola dojednaná vôbec. Žalovaní ako spotrebiteľia teda nemali žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah Obchodných podmienok vrátane dojednaní o zmluvnej pokute, mohli iba uvedenú zmluvu o úvere odmietnuť ako celok, alebo ju ako celok prijať, vrátane dojednaní o zmluvnej pokute v Obchodných podmienok, a preto predmetné zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute nebolo rozhodne individuálne dohodnuté. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté, pritom v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka bolo na žalobcovi ako dodávateľovi. Žalobca ale v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázal, a preto bolo nevyhnutným predmetnú zmluvnú podmienku nepovažovať za individuálne dojednanú. Z citovaného zmluvného ustanovenia vyplýva, že dlžník je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % za každý aj začatý mesiac omeškania a to vždy z celej istiny, pričom takúto dohodu o zmluvnej pokute súd považuje za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, pretože dlžníci sú povinní platiť vždy rovnakú zmluvnú pokutu z celej výšky istiny (800 eur) poskytnutého úveru a to bez ohľadu na to, kedy počas trvania záväzkového vzťahu porušili svoju zmluvnú povinnosť, t.j. kedy sa dostali do omeškania, ako aj bez ohľadu na to, akú sumu už na poskytnutej istine úveru zaplatili. Podmienky, za ktorých žalobca dohaduje zmluvnú pokutu v štandardnej zmluve poškodzujú žalovaných ako spotrebiteľov, keď pozornosť súdu tiež neuniklo, že pre prípad porušenia zmluvných povinností žalobcu ako dodávateľa nie je v Obchodných podmienok vôbec dojednaný prípadný nárok žalovaných ako spotrebiteľov, na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobcom ako dodávateľom. Z uvedeného je zrejmé, že zmluvná pokuta v danom prípade len jednostranne zaťažuje spotrebiteľov pre prípad porušenia jeho povinností, a tak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľov. Takto dohodnutá zmluvná pokuta neobstojí v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu. Podmienky, za ktorých predchodca žalobcu dohaduje zmluvnú pokutu v Obchodných podmienok, podľa názoru súdu poškodzujú spotrebiteľov, spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej zmluvnej strany, sú neakceptovateľné a neprijateľné. Žalobca ako osoba podnikajúca na trhu poskytovaním finančných prostriedkov má totiž odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, s ktorými uzatvára zmluvy, a preto od neho možno očakávať, že vo vzťahu k nim sa bude

správať poctivo. Problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľov a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán. Dojednaná zmluvná pokuta v Obchodných podmienok predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná. Uvedená zmluvná podmienka bola navyše rozsudkami Okresného súdu Trnava č.k. 8C/231/2015 - 24 zo dňa 05.11.2015 a č.k. 27C/1/2013 zo dňa 04.04.2013 vyhlásená za neprijateľnú, preto bol žalobca povinný zdržať sa používania takejto podmienky a uplatňovania nárokov z nej. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť plniť, preto súd žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 52,80 eur s príslušenstvom považoval za nedôvodnú a v uvedenej časti ju zamietol.

27.Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28.Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29.Žalovaní v 1. a 2. rade tým, že sa s peňažným plnením dostali do omeškania, sú povinní podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. okrem istiny zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Výška úroku z omeškania podľa citovaného ustanovenia nariadenia vlády SR je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Z dôvodu neplnenia úveru žalovanými riadne a včas žalobca po upozornení žalovaného zosplatnil úver dňa 13.03.2014 a žalovaní v 1. a 2. rade sa dňom 14.03.2014 dostali do omeškania. Žalobcovi tak súd priznal voči žalovaným právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,25 % (5 + 0,25%) ročne, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk ku dňu 14.03.2014 bola 0,25 %, avšak len z priznanej sumy 228,40 eur od 14.03.2014 do zaplatenia a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

30.Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31.Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32.Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33.Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

34.O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 17 CSP tak, že žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal. Súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 228,40 eur s príslušenstvom vyhovel a žalobu vo zvyšnej časti (304 eur + 52,80 eur zmluvná pokuta) zamietol. Žalobca tak bol úspešný v časti konania o zaplatenie sumy 228,40 eura s príslušenstvom a v časti konania o zaplatenie sumy 356,80 eur bol neúspešný. Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 39 % a hrubý úspech žalovaných v rozsahu 61 % a tým daný prevažný čistý úspech žalovaných v rozsahu 22 % (61 % - 39 %), čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaných na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 22 %. Zo spisového materiálu mal súd preukázané, že žalovaným v konaní žiadne preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky nevznikli, preto vychádzajúc z čl. 17 CSP, podľa ktorého súd konaná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu, rozhodol súd už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí tak, že žalovaným sa náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.